

Arrest

nr. 216 348 van 4 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DE BRUYN
Léon Stynenstraat 75C
2000 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DE BRUYN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese afkomstig uit Skopje en beschikt u over de Macedonische nationaliteit. Na uw huwelijk in 2010 werd u door uw echtgenoot B.X. (...) vaak geslagen en mishandeld. U durfde hier evenwel nooit aangifte van te doen aangezien uw echtgenoot u met de dood bedreigde mocht u dergelijke stappen ondernemen. Op 29 april 2018, u was toen zes weken zwanger van jullie derde kind, werd u door uw echtgenoot geslagen. Tijdens de ruzie raakte de schouder van uw echtgenoot uit de kom. U maakte van de gelegenheid gebruik om met uw kinderen het huis te ontvluchten en nam een taxi naar het ziekenhuis. Nadat de arts in het ziekenhuis had vastgesteld dat uw verwondingen door geweld waren toegebracht werd de politie ter plaatse geroepen. U werd ondervraagd door de agenten en nadat de medische onderzoeken afgerond waren werd u door hen vergezeld naar het politiebureau. Daar deed u melding van huiselijk geweld en legde u opnieuw verklaringen af. Twee

vrouwelijke medewerksters van een dienst van het Ministerie voor werk en sociaal beleid, een dienst die bijstand verleent aan slachtoffers van huiselijk geweld, namen foto's van uw verwondingen. Tevens werd er voor de volgende ochtend een afspraak gemaakt bij deze dienst voor de verdere opvolging van uw melding. Er werd u meegedeeld dat uw echtgenoot opgeroepen zou worden voor ondervragingen. De agenten lieten u weten dat uw echtgenoot bij hen bekend was in verschillende strafzaken maar dat hij machtige vrienden en veel geld had en dat ze hem niet zouden oppakken. Immers, uw echtgenoot werd reeds in het kader van andere strafdossiers gezocht maar steeds dat er een actie gepland stond om uw echtgenoot op te pakken, bleek dat hij hier door iemand van op de hoogte was gebracht. U verbleef die nacht met uw kinderen bij uw zus en haar gezin in Skopje. In het midden van de nacht werden jullie gewekt door uw echtgenoot die naar u aan het roepen was. Uw schoonbroer ging naar buiten en liet hem weten dat u er niet was. De volgende dag begaf u zich naar de dienst van het Ministerie voor werk en sociaal beleid waar u wederom verklaringen aflegde. U hoorde dat uw echtgenoot ondertussen was verhoord door de politie maar dat hij was vrijgelaten. Er werd u meegedeeld dat u terecht kon in een opvanghuis voor slachtoffers van huiselijk geweld, waar uw echtgenoot u niet zou kunnen vinden en waar u een advocaat zou krijgen die de zitting betreft uw zaak van huiselijk geweld juridisch zou opvolgen. Nadat u hoorde dat u slechts drie maanden in het vluchthuis zou kunnen blijven en u daarna op uzelf zou zijn toegewezen, besloot u er niet te blijven. U keerde terug naar uw zus en nam contact op met uw broer B.J. (...), die in België verblijft. Een week later, op 8 mei 2018, verliet u Macedonië en reisde u met uw twee kinderen naar België, waar u op 16 mei 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende. U had ondertussen een miskraam gekregen, ten gevolge van de slagen van uw echtgenoot waaronder u geleden had. Na uw vertrek kwam uw schoonbroer uw echtgenoot eenmaal tegen in Skopje, die u met de dood bedreigde. U wenst niet naar Macedonië terug te keren uit vrees vermoord te worden door uw echtgenoot. Ter staving van uw identiteit en/of uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw Macedonisch paspoort, evenals de paspoorten van uw twee kinderen, uitgereikt op respectievelijk 23-9-2016, 4-9-2015 en 4-8-2016 ; uw Macedonische identiteitskaart, uitgereikt op 24-3-2016; een kopie van uw melding van huiselijk geweld ingediend bij de politie van Pit Bazar te Skopje, d.d. 2-5-2018; verschillende medische attesten betreffende de medische onderzoeken die plaatsvonden op 29 april 2018; foto's van blauwe plekken op uw lichaam; werkcontracten daterende uit 2009 en 2014; uw universitair diploma; en de vliegtuigtickets naar België, d.d. 8-5-2018.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voorts dient erop gewezen te worden dat Macedonië bij KB van 17 december 2017 werd vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratief dossier dient besloten te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U verklaarde Macedonië te hebben verlaten uit vrees voor uw echtgenoot die u sloeg en ermee dreigde u te vermoorden (CGVS, p. 10, 17). U heeft evenwel niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen met uw echtgenoot B.X. (...) en het huiselijk geweld waarvan u het slachtoffer was, geen beroep kon/zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de Macedonische autoriteiten, met wie u overigens zelf nooit problemen kende (CGVS p. 18), en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om te kunnen besluiten dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in het geval van terugkeer naar Macedonië. Immers, opdat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker dient aangetoond te worden dat deze geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij eerst alle redelijke van hem of haar te mogen verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet heeft gedaan.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat, uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Macedonische politie beter functioneert. De informatie aanwezig op

het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Macedonische justitie zich nog steeds opdringt, is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd.

U verklaarde éénmaal klacht te hebben neergelegd tegen uw echtgenoot, en dit na het laatste incident op 29 april 2018 (CGVS, p. 9). U verklaarde hieromtrent dat uw verhaal als zou u gevallen zijn niet werd geloofd door de dokter die u in het ziekenhuis onderzocht en dat de politie onmiddellijk werd opgeroepen. De politie was al na 15 tot 20 minuten ter plaatse. U legde reeds in het ziekenhuis verklaringen af en werd vervolgens door de agenten naar het politiebureau vergezeld, waar u opnieuw verklaringen aflegde en waar ook uw zoon verhoord werd. U stelde dat de agenten in het ziekenhuis bij u bleven, dat er naar u geluisterd werd, dat alles genoteerd werd, dat er een proces-verbaal werd opgesteld, dat er door vrouwelijke agenten foto's werden genomen van uw verwondingen en dat men u verzekerde dat ook uw echtgenoot zou worden uitgenodigd voor verhoor (CGVS, p. 6-7, 10-11, 12). Vervolgens werd er voor u een afspraak gemaakt bij een dienst van het Ministerie voor werk en sociaal beleid die bijstand verleent aan slachtoffers van huiselijk geweld, waar u de volgende ochtend nogmaals werd gevraagd uw verhaal te doen en waar u een plaats in een vluchthuis werd aangeboden, evenals juridische bijstand (CGVS, p. 7-8, 10-14). U besloot echter zelf niet in te gaan op het aanbod van het vluchthuis, gezien u deze opvang na drie maanden zou moeten verlaten, u dan op zichzelf toegewezen zou zijn (CGVS, p. 7, 11-13). Uit bovenstaande blijkt evenwel duidelijk dat de Macedonische autoriteiten inspanningen hebben geleverd om u bescherming te bieden en uw veiligheid te verzekeren, waar u evenwel niet op bent ingegaan. Hier dient bovendien opgemerkt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

U stelde dat de Macedonische autoriteiten u niet kunnen beschermen tegen uw echtgenoot omdat er te veel corruptie is (GVS, p. 9, 12, 15, 18). U vreest bovendien dat uw echtgenoot zijn kennissen bij de politie zou aanwenden. U voegde hier aan toe dat de politie u tijdens uw verhoor vertelde dat uw echtgenoot opgeroepen zou worden voor verhoor, hetgeen gebeurde, maar dat hij machtige kennissen en veel geld had en in andere strafdossiers waarin hij gezocht werd nooit was opgepakt en hij ook in deze zaak niet opgepakt zou worden (CGVS, p. 7, 8, 15). Uit uw verklaringen blijkt echter tevens dat de politie al vaak met uw echtgenoot is gaan spreken, hij al vaak verhoord is geweest en voor de rechter is verschenen. Tevens werd hij reeds veroordeeld tot vier jaar gevangenisstraf en verbleef hij reeds enige tijd in de gevangenis (CGVS, p. 8-9). Hoe dan ook, dient te worden opgemerkt dat u –zelfs indien uw echtgenoot zijn invloed zou kunnen aanwenden bij de politie- niet aannemelijk heeft gemaakt geen beroep te kunnen doen op de hulp en bescherming door de Macedonische autoriteiten. Zo ondernam u geen enkele poging om de vaststelling dat uw echtgenoot, nadat hij werd verhoord en/of opgepakt door de politie telkens meteen werd vrijgelaten aan te kaarten bij de hogere politionele of gerechtelijke autoriteiten in Macedonië. U verklaarde nochtans dat u wel weet dat u zou kunnen gaan maar u schrik had om later vermoord te worden (CGVS, p. 15). Deze verklaring kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hertegen vanzelfsprekend niet optreden. Volledigheidshalve kan hier aan toegevoegd worden dat, uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat in het geval de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, bij het Openbaar Ministerie en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Macedonië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een staatsprogramma en actieplan ter preventie en bestrijding van corruptie voor de periode 2016-2019, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de "State Commission for the Prevention of Corruption". Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en corruptie, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Voorts erkent Commissariaat-generaal dat huiselijk geweld in Macedonië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt evenwel dat de

Macedonische autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak de nodige stappen gezet om gendergelijkheid na te streven en huiselijk geweld te penaliseren. Macedonië werkt ook nationale strategieën uit om slachtoffers van huiselijk geweld te beschermen. Slachtoffers die zich aan huiselijk geweld willen onttrekken, kunnen, hetgeen ook uit uw verklaringen blijkt (CGVS, p. 7), voor advies en ondersteuning terecht bij de gemeentelijke centra voor maatschappelijk welzijn en ngo's. Er zijn in Macedonië, hetgeen u ook bevestigde (CGVS, p. 7), een aantal vluchthuizen voor vrouwen in nood waaronder een aantal die door de overheid worden beheerd, evenals een aantal telefonische hulplijnen. De Macedonische overheid lanceerde of steunde verder reeds diverse campagnes om het publiek bewust te maken van de problematiek van huiselijk geweld en de slachtoffers van geweld aan te moedigen om hulp te zoeken en het geweld te melden aan de autoriteiten. Ook werden trainingen gegeven aan o.a. de politie, openbare aanklagers, rechters en andere publieke functionarissen om beter te kunnen omgaan met de materie. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Macedonië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd, is toegevoegd aan uw administratief dossier.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw paspoort en de paspoorten van uw kinderen, evenals uw identiteitskaart, staven louter jullie identiteit en nationaliteit, die hier niet ter discussie staat. Uw diploma staft uw opleiding, uw werkcontracten staven dat u in 2009 en 2014 gewerkt heeft, meer niet. Uit uw melding van huiselijk geweld en de medische attesten van het ziekenhuis blijkt dat u op 29 april 2018 een klacht heeft ingediend en medische zorgen nodig had na huiselijk geweld, waar in deze beslissing geenszins aan getwijfeld wordt. U heeft evenwel niet aangetoond voor dergelijke problemen geen beroep te kunnen doen op de Macedonische autoriteiten.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1.1. Verzoekster beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 *juncto* artikel 57/6/2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

2.1.2. Verzoekster betoogt vooreerst dat het CGVS ten onrechte oordeelde dat zij beroep kon doen op de Macedonische autoriteiten.

Verzoekster benadrukt daarbij vooreerst dat haar feitenrelaas en de aangehaalde problemen door het CGVS klaarblijkelijk niet in twijfel worden getrokken. De gebeurtenissen en doodsbedreigingen vanwege haar man worden als geloofwaardig beschouwd.

Wat aan verzoekster wel wordt verweten, is het feit dat zij onvoldoende de hulp trachtte in te roepen van de Macedonische autoriteiten. Verzoekster stelt uitgebreid te hebben uitgelegd waarom het voor haar niet mogelijk was om op haar lokale autoriteiten beroep te doen.

Vervolgens betoogt verzoekster:

"Zo werd verzoekster door de politie geïnformeerd dat het geld en het netwerk van haar echtgenoot er voor zouden zorgen dat er hem nooit iets zou worden aangedaan.

Eén en ander blijkt duidelijk uit het feit dat zelfs toen hij werd veroordeeld wegens wapenbezit en het beschieten van de Macedonische speciale eenheid, hij slechts zes maanden in de gevangenis heeft gezeten waarbij hij ook nog overdag naar huis mocht. Hij moest enkel gedurende een aantal maanden 's nachts in de gevangenis verblijven.

Tegen de echtgenoot van verzoekster zouden volgens de politie nog tal van zaken lopen. Dat haar echtgenoot ondanks hetgeen hij op zijn kerfstok heeft vandaag de dag nog steeds op vrije voeten is, getuigt van zijn quasi onaantastbare positie in Macedonië.

Dat de echtgenoot van verzoekster in een soort crimineel netwerk verkeert mag duidelijk zijn. Verzoekster heeft echter geen idee wat hij juist doet. Telkens ze ernaar vroeg werd ze geslagen. Zij kon echter wel vaststellen dat haar man constant met geld naar huis kwam, terwijl hij geen enkele job had.

De echtgenoot van verzoekster zou bovendien ook in de onmogelijkheid verkeren Macedonië te verlaten. Ook het totale gebrek aan (gerechtelijke) stappen dat werd ondernomen na het incident dat verzoekster deed vluchten, spreekt opnieuw boekdelen. Uitgezonderd het feit dat haar echtgenoot daags nadien werd verhoord (en onmiddellijk werd vrijgelaten) werd sindsdien geen enkele verdere procedurele ondernomen. Naar aanleiding van de gebeurtenissen eind april 2018 werd er aan verzoekster een advocaat toegewezen. Hem werd gevraagd alles in de mate van het mogelijke te regelen, vermits verzoekster zelf absoluut niet meer wenste te worden geconfronteerd met haar man.

Ondanks de zware geweldplegingen door haar man en die opnieuw een miskraam tot gevolg hadden, is er tot op de dag van vandaag niets gebeurd. Haar man is op vrije voeten alsof het niets is. De politie heeft niets meer ondernomen.

In de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt verwezen naar informatie waaruit zou blijken dat er diverse stappen zijn gezet om corruptie binnen justitie en politie te bestrijden. Ook op vlak van de bestrijding van huiselijk geweld zouden 'inspanningen worden geleverd' en 'nationale strategieën' worden uitgewerkt ter bescherming van slachtoffers van huiselijk geweld.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwijst naar initiatieven, actieplannen etc. zonder evenwel aan te tonen of deze in de praktijk ook naar behoren werken.

Hoewel deze initiatieven op papier bestaan, blijken deze in werkelijkheid nog weinig op te leveren.

Al deze inspanningen te spijt, zakte Macedonië in de meest recente corruptie-index van 'Transparency International' met niet minder dan 17 plaatsen (van plaats 90 naar 107). Ondanks de zagezegde inspanningen is Macedonië gezakt naar haar slechtste plaats ooit! (stuk 3).

Corruptie blijft op tal van vlakken een enorm probleem, ook binnen het politiewezen en justitie (stuk 4).

Deze corruptie is niet enkel een probleem op de lagere niveaus van het politieapparaat, de politiek of het gerechtelijk apparaat, maar bevindt zich wel degelijk in alle lagen, tot en met het parlement toe (stuk 5).

Zelfs de instanties die zijn opgericht ter bestrijding van corruptie, blijken niet van schandalen gespaard te blijven. Zo stapten enkele maanden geleden nog vijf leden van de anticorruptie commissie van Macedonië op wegens een schandaal over te hoge uitgaven (o.a. reiskosten) waardoor er slechts twee leden overblijven. Het in april 2015 gekozen orgaan voor corruptiebestrijding werd in diverse rapporten van de Europese Unie genoemd als een van de zwakste schakels in de strijd tegen de wijdverspreide corruptie (stuk 6).

GRECO, de binnen de Raad van Europa opgerichte 'Groep van Staten tegen Corruptie'. In een zeer recent rapport oordeelde dit orgaan nog dat Macedonië geen substantiële vooruitgang heeft gemaakt bij het implementeren van aanbevelingen over het voorkomen van corruptie bij kamerleden, rechters en openbare aanklagers. De prestaties van Macedonië op dit vlak werden dan ook als 'clearly disappointing' (duidelijk teleurstellend) bestempeld. (stuk 5).

De politie wordt dan ook door meer dan 60% van de inwoners van Macedonië beschouwd als corrupt en straffeloosheid binnen de politie blijft wel degelijk een probleem. Bovendien beschouwt meer dan 50% van de inwoners de rechterlijke macht als corrupt (stuk 4).

Dat ondanks de wetgevende initiatieven Macedonië zeventien plaatsen zakt op de corruptieindex spreekt voor zich. Het CGVS slaagt er duidelijk niet in om het onderscheid te maken tussen wetgevende initiatieven, plannen, strategieën,... - die hoogstens getuigen van een goede intentie - en daadwerkelijk resultaat in de praktijk.

Dat men de dag van vandaag nog allerlei (wettelijke) initiatieven moet ondernemen die trachten de corruptie te bestrijden bevestigt net dat vandaag de dag verzoekster nog niet kan hopen op adequate bescherming in zijn thuisland. Zulke (wettelijke) initiatieven bevestigen louter de nood aan verandering, maar bieden verzoeker op dit moment geen enkele garantie dat hij beroep kan doen op bescherming in Macedonië.

Niet enkel op het vlak van corruptie biedt Macedonië vooral op papier bescherming en/of verandering. Ook op het vlak van bescherming tegen huiselijk geweld is er in de praktijk nog te weinig verandering waar te nemen.

De laatste jaren was er immers in de praktijk weinig verandering merkbaar op het vlak van de bescherming van slachtoffers van huiselijk geweld in Macedonië.

Verzoekster verwijst hierbij ten eerste naar de documenten die het CGVS zelf bijbrengt ter staving van de beslissing.

Zowel in de COI Focus Macedonië — Algemene situatie d.d. 12 januari 2017 als de COI Focus Macedonië - Beschermingsmogelijkheden staat onder het hoofdstuk ' Vrouwen en huiselijk geweld' een hardnekkig en veelvoorkomend probleem blijft.

Vervolgens wordt gesteld:

(...)

Dat dit in de praktijk zelden wordt toegepast wordt perfect geïllustreerd door het feit dat er tegen de echtgenoot van verzoekster - ondanks de vastgestelde verwondingen en de verhoren door de politie - niets is ondernomen.

Verzoekster verwijst verder onder andere naar een studie gepubliceerd in de European Journal of Social Sciences, getiteld 'Légal and Institutional Functionality in the Protection of Women - Victims of Domestic Violence in the Republic of Macedonia - Present Situation and Future Perspectives \ waarin als volgt wordt geconcludeerd (stuk 7):

(...)

De wetswijzigingen en de actieplannen zijn in de praktijk dan ook veeleer een lege huis.

In tegenstelling tot wat het CGVS doet uitschijnen, probeerde verzoekster wel degelijk eerst hulp te zoeken in eigen land.

De diensten van het bevoegde ministerie waren echter duidelijk. Na drie maanden zou verzoekster terug volledig aan haar lot worden overgelaten. De 'oplossing' was dus een zeer tijdelijke en zou verzoekster niet in staat stellen zichzelf en haar kinderen te beschermen tegen haar erg gewelddadige man.

De kritiek van het CGVS op wat verzoekster al dan niet in Macedonië heeft ondernomen kan dan ook eenvoudig worden weerlegd (en werd bovendien grotendeels reeds weerlegd tijdens het interview zelf).

Zo wordt verzoekster verweten dat zij geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om eerst drie maanden te verblijven in het vluchthuis. Zoals hierboven werd uiteengezet, was dit slechts een zéér tijdelijke optie. Dat deze optie te tijdelijk was om verzoekster te beschermen wordt overvloedig bevestigd door het feit dat haar man een half jaar later nog steeds op vrije voeten is en er na het verhoor geen enkele stap werd ondernomen door de politie of het gerecht.

De beschermingsmechanismen die - vooral in theorie - in Macedonië aanwezig zijn, bieden (zoals hierboven bevestigd door diverse bronnen) weinig tot geen bescherming in de praktijk.

Verzoekster durfde evenmin het probleem aan te kaarten bij hogere autoriteiten uit schrik om te worden vermoord (pagina 15 van het gehoorverslag). Het CGVS merkt hierbij op dat het indienen van een klacht precies ertoe strekt bescherming te verkrijgen tegen een belager, maar uit het relaas van verzoekster blijkt duidelijk dat er nooit iets tegen haar man wordt ondernomen.

De veroordeling tot vier jaar gevangenis waar het CGVS naar verwijst bleek een farce te zijn.

Deze veroordeling beperkte zich in de praktijk tot zes maanden 's nachts overnachten in de gevangenis. Overdag was hij op vrije voeten en kon hij zijn vrouw en kinderen volop verder terroriseren.

De opmerkingen van het CGVS over de mogelijkheid van kosteloze rechtsbijstand in Macedonië zijn eveneens grotendeels irrelevant.

Verzoekster heeft inderdaad in Macedonië een advocaat kunnen raadplegen die momenteel al de problemen met haar man afhandelt. Deze advocaat blijkt echter even machteloos te staan.

Het enige dat hij sindsdien heeft kunnen melden is dat de politie of het gerecht nog (steeds) geen enkele verdere stap heeft ondernomen ten aanzien van haar echtgenoot.

De kosteloze rechtsbijstand waar zij in Macedonië recht op heeft, kan evenmin een oplossing bieden voor de bedreiging die haar echtgenoot vormt. Verzoekster ziet niet in hoe de bij stand van een advocaat haar in Macedonië kan beschermen tegen haar echtgenoot indien noch de politie, noch het gerecht stappen wil/kan ondernemen.

In een artikel dat het CGVS zelf ter staving toevoegt (I ('40 victims of domestic violence sought free legal assistance through Project Access to Justice in Macedonia) staat bovendien geschreven dat:

(...)

Ook de vele vragen over de mogelijkheid tot echtscheiding zijn om eenzelfde reden irrelevant (zie hieronder onder punt 2.)

De zogenaamde positieve ontwikkelingen op het vlak van corruptie en bescherming van vrouwen lijken dan ook vooral op papier te bestaan, vermoedelijk vooral in de hoop de EU-kandidatuur te bespoedigen. Vooruitgang op vlak van corruptiebestrijding is immers één van de struikelblokken die nog steeds bestaan (stukken 7).

Van een echte wijziging in de praktijk is geenszins sprake.

Een loutere motivering door te verwijzen naar de status van Macedonië als veilig land of een verwijzing naar de wetgevende initiatieven daar zijn duidelijk onvoldoende. Een grondiger onderzoek is vereist maar is door het CGVS onvoldoende gebeurd.”

2.1.3. Vervolgens betoogt verzoekster dat het CGVS ten onrechte geen rekening hield met haar specifieke, kwetsbare situatie.

In dit kader doet zij gelden:

“In het gehoorverslag wordt wel opgemerkt dat ze tijdens haar verklaringen erg emotioneel is, maar op de door haar meegebrachte documenten die de verwondingen en de bedreigingen staven wordt weinig tot niet ingegaan.

Het enige waar wel uitvoerig naar wordt doorgevraagd is de mogelijkheid om een echtscheiding aan te vragen.

Hoewel deze mogelijkheid uiteraard theoretisch gezien openstond voor verzoekster, is het duidelijk dat een dergelijke stap geen oplossing zou kunnen bieden. Verzoekster had immers daadwerkelijke bescherming nodig tegen haar echtgenoot. Een echtscheiding zou voor verzoekster geen soelaas bieden. Integendeel. Het opstarten van een echtscheidingsprocedure zou haar man ongetwijfeld kwader maken dan ooit. Bang om zijn kinderen te verliezen zou hij tot alles in staat zijn.

Men merkt duidelijk dat men tijdens het interview en de daaropvolgende beslissing veel te veel de nadruk heeft gelegd op theoretische mogelijkheden die openstonden voor verzoekster, maar die in de praktijk op geen enkele manier bescherming konden bieden.

Verzoekster verkeerde - zoals uitgelegd tijdens het interview - jarenlang in een sociaal isolement waarbij zij en haar zoon gedurende een lange tijd constant werden mishandeld en geslagen door de echtgenoot van verzoekster. Bij de dreigementen die werden geuit door de echtgenoot van verzoekster, werd er meermaals een pistool in haar mond gestoken.

Verzoekster mocht het huis niet/amper verlaten waardoor het voor haar zeer moeilijk was voordien reeds klachten in te dienen bij politie of andere instanties. Bovendien was zij doodsbang voor de reactie van haar man. Kleinigheden konden al snel tot klappen leiden, waardoor verzoekster er terecht van overtuigd is dat haar leven in gevaar is wanneer zij zou overwegen een klacht of iets dergelijks tegen haar man in te dienen.

Verzoekster wist uit wat de politie haar had verteld dat er weinig tot niets zou worden ondernomen tegen haar man. Er werd haar immers verteld dat ze niet veel meer konden doen dan hem verhoren.

Achteraf bleek dit niet enkel een loze bewering te zijn. Verzoekster wenst opnieuw te benadrukken dat er tot op de dag van vandaag noch door de politie, noch door de gerechtelijke instanties enige verdere actie is ondernomen. De advocaat bevestigde verzoekster dat er niets met het dossier gebeurt.

Zelfs al zou het CGVS willen beweren dat de beslissing om al meteen te vluchten overhaast was en niet alle (theoretische) mogelijkheden werden uitgeput, blijkt de vrees van verzoekster achteraf gezien volledig terecht.

Zowel het indienen van een klacht als het gebruik maken van een vluchthuis zouden geen soelaas hebben geboden. De drie maanden dat verzoekster kon verblijven in het vluchthuis zijn inmiddels al enkele maanden voorbij. Indien verzoekster in Macedonië was gebleven stond zij nu gedurende enkele maanden terug op straat, zonder verdere hulp en volledig overgeleverd aan de reactie van haar echtgenoot.

In haar positie heeft verzoekster wel degelijk gedaan wat redelijk van haar kon worden verwacht.

Verzoekster slaagde er na jarenlang opgesloten te zitten en constant geterroriseerd te zijn geweest door haar echtgenoot er nu voor het eerst in een klacht in te dienen. Meteen werd zowel uit de reactie van de politie als van het bevoegde ministerie duidelijk dat zij op lange termijn niet op bescherming kan hopen. De teleurstelling was uiteraard enorm.

Van een moeder van twee kinderen, waarvan één van beide kinderen al vaak werd mishandeld, en die door de gewelddaden van haar man al tweemaal een miskraam heeft gehad, kan redelijkerwijze niet worden verwacht dat zij één voor één alle instanties probeert af te gaan, goed wetende dat dit wegens de positie van haar man en de nog steeds welig tierende corruptie tot niets zou leiden. Bovendien zijn (zoals hierboven werd aangetoond) deze instanties vaak totaal niet bij machte om werkelijk afdoende bescherming te bieden.

Verzoekster vreesde voor haar leven en dat van haar twee kinderen. Gelet op het karakter van haar man en wat zij reeds heeft meegemaakt, was wegvluchten voor haar de enige realistische optie die zekerheid zou kunnen bieden dat haar echtgenoot haar en haar kinderen niets zou aandoen.

Zij kon eenvoudigweg niet het risico nemen om te proberen verder de hulp in te roepen van instanties waarvan geweten is dat zij weinig tot niets kunnen ondernemen.”

2.1.4. Verzoekster vraagt gelet op het voorgaande in hoofdorde om aan haar de vluchtelingenstatus toe te kennen. In ondergeschikte orde vraagt zij om de subsidiaire beschermingsstatus aan haar toe te kennen.

2.2. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

“Stuk 3 Macedonia Corruption Rank 1999-2018;

Stuk 4 Macedonia Corruption Report (January 2018);

Stuk 5 Balkan Insight: Macedonia Criticised for 'Disappointing' Progress on Corruption;

Stuk 6 Business Insider: Macedonia corruption commission members resign over spending;
Stuk 7 Z. Saltirovska, Légal and Institutional Functionality in the Protection of Women - Victims of Domestic Violence in the Republic of Macedonia - Present Situation and Future Perspectives';
Stuk 8 Macedonia, Albania Hail EU Approval for EU Accession Talks;
Stuk 9 Macedonia Hopes for 'Miracle' over EU Membership Talks."

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoekster legt ter terechtzitting van 7 januari 2019 een stukkenbundel neer (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

3.2. Verweerder brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

4. Over de rechtspleging

Dient, betreffende de stukkenbundel die verzoekster ter terechtzitting neerlegt, te worden gewezen op artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Deze bepaling luidt als volgt:

"De partijen kunnen hem tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen. Onverminderd het in artikel 39/60 bedoelde verbod, beperkt de aanvullende nota zich tot deze nieuwe elementen, op straffe van het uit de debatten weren van de aanvullende nota wat het overige betreft. Niet in de aanvullende nota vervatte nieuwe elementen worden ambtshalve uit de debatten geweerd."

Te dezen blijkt dat de door verzoekster ter terechtzitting neergelegde stukkenbundel niet vergezeld gaat van een 'aanvullende nota' in de zin van voormelde bepaling.

Derhalve wordt de stukkenbundel die verzoekster neerlegt ter terechtzitting gelet op het bepaalde in artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet ambtshalve uit de debatten geweerd.

5. Beoordeling van de zaak

5.1. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar gesteld wordt:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voorts dient erop gewezen te worden dat Macedonië bij KB van 17 december 2017 werd vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek."

Derhalve worden de voormelde motieven geacht niet-betwist en vaststaand te zijn.

5.2. Verzoekster stelt haar land van herkomst te hebben verlaten en niet terug te kunnen naar haar land van herkomst uit hoofde van een gegronde vrees voor vervolging ten aanzien van haar echtgenoot. Deze zou haar hebben onderworpen aan huiselijk geweld en met de dood hebben bedreigd.

Hoewel in de bestreden beslissing, zoals verzoekster terecht benadrukt in het onderhavige verzoekschrift, niet wordt betwist dat verzoekster voor haar vertrek uit haar land van herkomst slachtoffer werd van huiselijk geweld, dient daarbij echter vooreerst te worden vastgesteld dat er afbreuk wordt gedaan aan zowel de ernst, de geloofwaardigheid als de oprechtheid van verzoeksters verklaarde vrees en nood aan bescherming doordat zij het profiel dat zij haar man, de actor van haar vervolging, aanmat niet aannemelijk maakt.

Vooreerst kan niet zonder meer geloof worden gehecht aan het systematische karakter van het geweld en aan het conservatieve, autoritaire en controlerende gedrag dat verzoeksters man jarenlang zou hebben

gesteld. Verzoekster liet uitschijnen dat haar man haar reeds acht jaar lang ernstig mishandelde, dat deze haar controleerde, dat deze zelfs niet wilde dat er andere mannen naar haar zouden kijken en dat zij daardoor niet de kans zou hebben gehad om eerder klacht in te dienen bij de politie (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.12, 15, 17; vragenlijst, nr.3.5.). Dit kan echter bezwaarlijk worden gerijmd met haar andere verklaringen. Zo bleek dat zij desalniettemin enige tijd kon gaan werken (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.5, 17). Tevens mocht zij een gsm gebruiken (*ibid.*, p.17). Daarenboven blijkt dat zij in de loop van 2015 en 2016 documenten kon aanvragen en bekomen (administratief dossier, map 'documenten'). Onder deze documenten bevindt zich onder meer een internationaal paspoort. Bovendien blijkt uit de stempels in dit paspoort en in de paspoorten van haar kinderen dat verzoekster en haar kinderen, hoewel haar echtgenoot het land niet kon en mocht verlaten (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.8), verschillende keren naar het buitenland konden reizen. Dat verzoekster er daarbij vrijwillig voor koos om, dit nog in 2017, terug te keren naar Macedonië en haar echtgenoot, kan bezwaarlijk worden gerijmd met de door haar geschetste context van het jarenlange zware huiselijke geweld en de onmogelijkheid om eerder naar de politie te stappen.

Eveneens kunnen de nodige kanttekeningen worden geplaatst bij de zware criminele en zelfs terroristische activiteiten die verzoekster toeschreef aan haar man. Verzoekster bleek immers niet te kunnen preciseren met wat voor (criminele) feiten haar man zich dan wel zou hebben beziggehouden. Zelfs indien haar man haar dit niet vertelde, kon van verzoekster dienaangaande toch enige duiding worden verwacht. Zij woonden namelijk acht jaar samen, haar man kwam tijdens deze periode veelvuldig in contact met de autoriteiten en er liepen tegen hem verschillende rechtszaken (*ibid.*, p.8-9). Dat verzoekster totaal niet wist waarmee haar man zich al die jaren bezighield, is aldus niet aannemelijk.

Verzoekster kon evenmin aangeven welke connecties haar man had en die met zich brachten dat hij veel macht had en dat de politie hem, hoewel de politie dit wenste te doen, niet kon oppakken (*ibid.*, p.9).

Mede gelet op deze vaststelling, maakt verzoekster verder niet aannemelijk dat haar man een machtig en "quasi onaantastbaar" crimineel was, met hooggeplaatste vrienden en waartegen de autoriteiten niet konden of wilden optreden. Uit haar verklaringen blijkt immers dat haar man weldegelijk, voortdurend en ernstig in de negatieve aandacht stond van de autoriteiten in haar land van herkomst. Zo blijkt dat haar man, zoals reeds hoger werd aangegeven, het land niet kon en mocht verlaten en steevast geweigerd werd bij de grens (*ibid.*, p.8). Verder blijkt dat haar echtgenoot reeds in de gevangenis heeft gezeten, dit naar aanleiding van een veroordeling tot een gevangenisstraf van vier jaar vanwege wapenbezit. Wel kwam deze daarbij vervroegd vrij door corruptie en na het betalen van een grote som geld (*ibid.*, p.8). Daarenboven gaf verzoekster zelf aan dat haar echtgenoot door de autoriteiten constant werd gevisieerd, dat er laatst nog een rechtszaak tegen hem werd gestart in Veles en dat er tegen hem veel strafdossiers liepen (*ibid.*, p.8-9). Uit dit alles kan worden afgeleid dat verzoeksters echtgenoot geen dermate machtig persoon was dat hij boven de wet stond, dat deze weldegelijk werd gevisieerd door de Macedonische autoriteiten en dat de Macedonische autoriteiten hem weldegelijk wilden en konden vervolgen. Dat haar man daarbij meermaals werd getipt en daardoor niet kon worden opgepakt, doet hieraan geen afbreuk (*ibid.*, p.9). Het voorgaande vindt overigens eveneens bevestiging in het gegeven dat de autoriteiten haar man ook meenamen voor verhoor in het kader van de door verzoekster aangevoerde problemen.

Indien verzoeksters echtgenoot werkelijk een zware crimineel was, gevaarlijk was en, zoals verzoekster tracht te laten uitschijnen, connecties had binnen de autoriteiten, is het daarenboven niet aannemelijk dat zij om hem te ontlopen zou onderduiken bij één van haar meest naaste familieleden, met name haar zus. Redelijkerwijze kon immers worden verwacht dat hij haar aldaar het eerste zou komen zoeken. Nog minder aannemelijk is het dat verzoekster bij deze zus bleef nadat haar echtgenoot haar aldaar reeds de eerste nacht ook daadwerkelijk kwam zoeken. Zelfs nadat haar echtgenoot haar nog eens 's nachts kwam zoeken, zou zij nog enige tijd bij haar zus zijn gebleven. Dit is gelet op het voorgehouden profiel van haar man niet aannemelijk (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.10).

Ook over de verdere stappen die haar echtgenoot jegens haar zou hebben ondernomen om haar te bedreigen, legde verzoekster bovendien incoherente en ongeloofwaardige verklaringen af. In de vragenlijst beweerde zij dat haar man haar zou hebben bedreigd via berichten op Viber en Facebook. Tevens gaf zij aan dat zij hierop reageerde door Viber te blokkeren en door Facebook te verwijderen (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.). Bij het CGVS gaf verzoekster echter enkel aan dat haar man haar probeerde te bellen via Messenger. Hierop zou zij hebben gereageerd door haar account te blokkeren en verwijderen en door haar Macedonische simkaart te vernietigen en in te ruilen voor een Belgische (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.8). Het voorgaande klemmt nog des te meer nu verzoekster de beweerde bedreigingen vanwege haar man niet staft. Nochtans bleek zij

op de hoogte van het belang van het neerleggen van bewijsstukken aangezien zij in de vragenlijst aangaf dat zij reeds documenten opvroeg, liet vertalen en liet opsturen door haar zus (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.).

5.3. Nog los van het voorgaande, kan op basis van verzoeksters verklaringen en het geheel van de voorliggende informatie, zoals aangereikt door verzoekster en zoals opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier, verder worden besloten dat verzoeksters autoriteiten in het algemeen voorzien in de nodige bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In dit kader, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd als volgt:

“U verklaarde Macedonië te hebben verlaten uit vrees voor uw echtgenoot die u sloeg en ermee dreigde u te vermoorden (CGVS, p. 10, 17). U heeft evenwel niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen met uw echtgenoot B.X. (...) en het huiselijk geweld waarvan u het slachtoffer was, geen beroep kon/zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de Macedonische autoriteiten, met wie u overigens zelf nooit problemen kende (CGVS p. 18), en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om te kunnen besluiten dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reële risico loopt op het lijden van ernstige schade in het geval van terugkeer naar Macedonië. Immers, opdat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker dient aangetoond te worden dat deze geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij eerst alle redelijke van hem of haar te mogen verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet heeft gedaan.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat, uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Macedonische politie beter functioneert. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Macedonische justitie zich nog steeds opdringt, is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd.

(...)

Volledigheidshalve kan hier aan toegevoegd worden dat, uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat in het geval de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, bij het Openbaar Ministerie en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Macedonië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een staatsprogramma en actieplan ter preventie en bestrijding van corruptie voor de periode 2016-2019, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de “State Commission for the Prevention of Corruption”. Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje”. Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en corruptie, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Voorts erkent Commissariaat-generaal dat huiselijk geweld in Macedonië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt evenwel dat de Macedonische autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak de nodige stappen gezet om gendergelijkheid na te streven en huiselijk geweld te penaliseren. Macedonië werkt ook nationale strategieën uit om slachtoffers van huiselijk geweld te beschermen. Slachtoffers die zich aan huiselijk geweld willen onttrekken, kunnen, hetgeen ook uit uw verklaringen blijkt (CGVS, p. 7), voor advies en ondersteuning terecht bij de gemeentelijke centra voor maatschappelijk welzijn en ngo's. Er zijn in Macedonië, hetgeen u ook bevestigde (CGVS, p. 7), een aantal vluchthuizen voor vrouwen in nood waaronder een aantal die

door de overheid worden beheerd, evenals een aantal telefonische hulplijnen. De Macedonische overheid lanceerde of steunde verder reeds diverse campagnes om het publiek bewust te maken van de problematiek van huiselijk geweld en de slachtoffers van geweld aan te moedigen om hulp te zoeken en het geweld te melden aan de autoriteiten. Ook werden trainingen gegeven aan o.a. de politie, openbare aanklagers, rechters en andere publieke functionarissen om beter te kunnen omgaan met de materie.”

Verzoekster slaagt er niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. De informatie die zij aanreikt inzake de politie, het gerechtelijk systeem en (de bescherming van slachtoffers van) huiselijk geweld in Macedonië, ligt namelijk geheel in dezelfde lijn als en doet bijgevolg geenszins afbreuk aan de informatie waarop de voormelde motieven zijn geschraagd.

Dat zich in Macedonië nog (veel) corruptie voordoet in het politionele en gerechtelijke systeem, dat op dit vlak nog verbetering en hervorming noodzakelijk is en dat het systeem in de ogen van de burgers in Macedonië corrupt is, zijn elementen die in de voormelde informatie en motieven reeds terdege in rekening worden gebracht. Eveneens wordt hierin terdege in rekening gebracht dat huiselijk geweld in Macedonië nog een wijdverbreid probleem is en dat er ook op dit vlak nog ruimte voor verbetering is. Dit doet echter geen afbreuk aan het gegeven dat er in Macedonië maatregelen werden en worden genomen om de politionele en gerechtelijke overheden te professionaliseren, dat aldaar wettelijke mechanismen zijn voorzien voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging, dat de politie er over het algemeen (beter) functioneert, dat Macedonië beschikt over een volledig uitgebouwd rechtssysteem dat in lijn wordt gebracht met de normen van de Europese Unie en dat de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging er is verzekerd. Evenmin doet dit afbreuk aan het gegeven dat, zo de politie in particuliere gevallen niet naar behoren zou functioneren, er nog verschillende mogelijkheden openstaan om dit aan te kaarten en bescherming te zoeken bij andere en hogere autoriteiten. Verder blijkt genoegzaam dat Macedonië de corruptie actief bestrijdt en daartoe de nodige wetgeving en maatregelen uitvaardigt. Tevens is in Macedonië een systeem inzake kosteloze rechtsbijstand in voege. Specifiek in het kader van huiselijk geweld, leveren de Macedonische autoriteiten, net als andere in Macedonië aanwezige organisaties en ngo's, eveneens duidelijk de nodige inspanningen om aan deze praktijk paal en perk te stellen en om eventuele slachtoffers de nodige bescherming en ondersteuning te bieden, en dit zowel op het vlak van wetgeving als middels het trainen van de politie, aanklagers, rechters en andere functionarissen, het uitwerken van nationale strategieën, het installeren van diverse campagnes om het publiek bewust te maken en aan te moedigen om hulp te zoeken en geweld te melden, het bieden van advies en ondersteuning, de aanwezige vluchthuizen en telefoonlijnen.

Gezien uit de voormelde landeninformatie blijkt dat de Macedonische autoriteiten redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging en het lijden van ernstige schade en aldus in het algemeen de nodige bescherming bieden, kan op basis van deze informatie worden aangenomen dat verzoekster zich bij een terugkeer naar haar land van herkomst kan beroepen op de bescherming van haar autoriteiten, kan uit deze informatie, dit in tegenstelling met wat verzoekster laat uitschijnen, geenszins worden afgeleid dat zij daarbij verstoken zou blijven van bescherming en dient verzoekster zulks *in concreto* aannemelijk te maken. Een verzoekster om internationale bescherming dient, opdat aan haar internationale bescherming kan worden verleend, immers aan te tonen dat zij geen aanspraak kan maken op nationale bescherming.

5.4. In dit kader blijkt uit verzoeksters verklaringen duidelijk dat de Macedonische autoriteiten verzoekster weldegelijk konden en wilden beschermen en dat deze autoriteiten daartoe zelf en spontaan de nodige stappen hebben gezet.

Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“U verklaarde éénmaal klacht te hebben neergelegd tegen uw echtgenoot, en dit na het laatste incident op 29 april 2018 (CGVS, p. 9). U verklaarde hieromtrent dat uw verhaal als zou u gevallen zijn niet werd geloofd door de dokter die u in het ziekenhuis onderzocht en dat de politie onmiddellijk werd opgeroepen. De politie was al na 15 tot 20 minuten ter plaatse. U legde reeds in het ziekenhuis verklaringen af en werd vervolgens door de agenten naar het politiebureau vergezeld, waar u opnieuw verklaringen aflegde en waar ook uw zoon verhoord werd. U stelde dat de agenten in het ziekenhuis bij u bleven, dat er naar u geluisterd werd, dat alles genoteerd werd, dat er een proces-verbaal werd opgesteld, dat er door vrouwelijke agenten foto's werden genomen van uw verwondingen en dat men u verzekerde dat ook uw echtgenoot zou worden uitgenodigd voor verhoor (CGVS, p. 6-7, 10-11, 12). Vervolgens werd er voor u een afspraak gemaakt bij een dienst van het Ministerie voor werk en sociaal beleid die bijstand verleent aan slachtoffers van huiselijk geweld, waar u de volgende ochtend nogmaals werd gevraagd uw verhaal te doen en waar u een plaats in een vluchthuis werd aangeboden, evenals juridische bijstand (CGVS,

p. 7-8, 10-14). U besloot echter zelf niet in te gaan op het aanbod van het vluchthuis, gezien u deze opvang na drie maanden zou moeten verlaten, u dan op zichzelf toegewezen zou zijn (CGVS, p. 7, 11-13). Uit bovenstaande blijkt evenwel duidelijk dat de Macedonische autoriteiten inspanningen hebben geleverd om u bescherming te bieden en uw veiligheid te verzekeren, waar u evenwel niet op bent ingegaan. Hier dient bovendien opgemerkt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

U stelde dat de Macedonische autoriteiten u niet kunnen beschermen tegen uw echtgenoot omdat er te veel corruptie is (GVS, p. 9, 12, 15, 18). U vreest bovendien dat uw echtgenoot zijn kennissen bij de politie zou aanwenden. U voegde hier aan toe dat de politie u tijdens uw verhoor vertelde dat uw echtgenoot opgeroepen zou worden voor verhoor, hetgeen gebeurde, maar dat hij machtige kennissen en veel geld had en in andere strafdossiers waarin hij gezocht werd nooit was opgepakt en hij ook in deze zaak niet opgepakt zou worden (CGVS, p. 7, 8, 15). Uit uw verklaringen blijkt echter tevens dat de politie al vaak met uw echtgenoot is gaan spreken, hij al vaak verhoord is geweest en voor de rechter is verschenen. Tevens werd hij reeds veroordeeld tot vier jaar gevangenisstraf en verbleef hij reeds enige tijd in de gevangenis (CGVS, p. 8-9). Hoe dan ook, dient te worden opgemerkt dat u –zelfs indien uw echtgenoot zijn invloed zou kunnen aanwenden bij de politie- niet aannemelijk heeft gemaakt geen beroep te kunnen doen op de hulp en bescherming door de Macedonische autoriteiten. Zo ondernam u geen enkele poging om de vaststelling dat uw echtgenoot, nadat hij werd verhoord en/of opgepakt door de politie telkens meteen werd vrijgelaten aan te kaarten bij de hogere politionele of gerechtelijke autoriteiten in Macedonië. U verklaarde nochtans dat u wel weet dat u zou kunnen gaan maar u schrik had om later vermoord te worden (CGVS, p. 15). Deze verklaring kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Zoals terecht wordt opgemerkt in de voormelde motivering, mag van een verzoekster om internationale bescherming redelijkerwijze worden verwacht dat zij eerst alle redelijke van haar te verwachten mogelijkheden uitput om in eigen land bescherming te verkrijgen alvorens zij zich beroept op internationale bescherming. Hoewel de Macedonische autoriteiten zelf de nodige stappen ondernamen, dit niet eens op haar verzoek, om aan haar de nodige bescherming en ondersteuning te bieden, deed verzoekster dit echter kennelijk niet. Dat dit toch niets zou hebben uitgehaald, betreft een loutere *post factum* bewering die gelet op zowel de door haar geschetste gang van zaken als de reeds hoger aangehaalde en besproken landeninformatie niet kan overtuigen.

Verzoekster gaf aan dat de politie op eigen initiatief en na te zijn ingelicht door het ziekenhuispersoneel naar het ziekenhuis kwam en haar ondervroeg. De politie bleef heel de dag bij haar in het ziekenhuis en nam haar daarna mee naar het politiekantoor om een verklaring af te leggen. Ook haar zoon werd verhoord en bevestigde alles. Er werd een proces-verbaal opgesteld en verzoekster kreeg een attest waaruit bleek dat zij verklaringen had afgelegd. Verder werd haar meegedeeld dat haar man zou worden verhoord en kwamen er twee vrouwelijke officieren die werkten bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken om de nodige vaststellingen te doen. Op verzoek van de politie werd verzoekster uitgenodigd om daags nadien aangifte te doen tegen huiselijk geweld op het Ministerie van Sociaal Welzijn. Zij ging daar naartoe samen met haar zoon. Zij werden beide verhoord en verzoekster kon klacht indienen. Tevens werd zij ervan op de hoogte gebracht dat haar echtgenoot daadwerkelijk werd verhoord. Vervolgens werd aan verzoekster een plek aangeboden in een vluchthuis, waar zij minstens drie maanden bescherming kon genieten. Verzoekster besliste zelf om op dit aanbod niet in te gaan. Nochtans had een verblijf en de bijstand in een vluchthuis haar toegelaten om zich verder te informeren over haar mogelijkheden en om eventuele bijkomende pogingen te ondernemen om bescherming te verkrijgen. Hoewel zij hierom zelf niet eens vroeg, werd er voor verzoekster door het Ministerie verder een *pro deo* advocaat aangesteld. Verzoekster liet echter na om deze advocaat zelfs maar te spreken of ontmoeten en beperkte zich ertoe deze advocaat een volmacht te geven. Eveneens liet zij na zich te informeren over hetgeen deze advocaat precies voor haar kon doen. Desondanks werd er, dit op initiatief van het Ministerie van Sociaal Welzijn zelf en door deze advocaat, een rechtszaak tegen haar man gestart. In deze zaak ging er een zitting komen, al was er nog niet geweten wanneer. Hoewel er blijkens de hoger aangehaalde informatie verschillende mogelijkheden daartoe bestonden, liet verzoekster daarenboven na om ook maar ergens aan te kaarten dat haar man na diens verhoor werd vrijgelaten. Zij stapte in dit kader niet naar andere of hogere autoriteiten. Initieel verklaarde zij dit door te stellen dat zij niet wist hoe dit in elkaar zat, hetgeen

gelet op het feit dat zij een afgestudeerd juriste is bezwaarlijk ernstig kan worden genomen. Nadien beweerde zij dat zij dit niet deed uit schrik, hetgeen gelet op de terechte vaststellingen dienaangaande in de voormelde motivering evenmin een afdoende verklaring biedt voor haar nalatigheid (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.10-15).

Uit het voorgaande blijkt dat de Macedonische autoriteiten in verzoeksters concrete geval er weldegelijk alles aan hebben gedaan om haar de nodige bescherming te bieden. Aangezien verzoekster zich daarbij dermate passief en gedesinteresseerd opstelde, hoewel zij over een juridisch diploma beschikte, en naliet om zelf de nodige stappen te zetten om bescherming te genieten in haar land van herkomst, kan verzoekster heden bezwaarlijk volstaan met de, blijkens de hoger aangehaalde en besproken informatie bovendien ongefundeerde, *post factum* geuite bewering dat dit toch niet zou hebben uitgehaald om aannemelijk te maken dat zij in haar land van herkomst geen bescherming zou kunnen genieten tegen haar echtgenoot.

5.5. De door verzoekster neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, zijn niet van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande. Inzake deze documenten, wordt in de bestreden beslissing immers terecht gesteld:

“De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw paspoort en de paspoorten van uw kinderen, evenals uw identiteitskaart, staven louter jullie identiteit en nationaliteit, die hier niet ter discussie staat. Uw diploma staft uw opleiding, uw werkcontracten staven dat u in 2009 en 2014 gewerkt heeft, meer niet. Uit uw melding van huiselijk geweld en de medische attesten van het ziekenhuis blijkt dat u op 29 april 2018 een klacht heeft ingediend en medische zorgen nodig had na huiselijk geweld, waar in deze beslissing geenszins aan getwijfeld wordt. U heeft evenwel niet aangetoond voor dergelijke problemen geen beroep te kunnen doen op de Macedonische autoriteiten.”

Verzoekster laat deze motieven geheel ongemoeid. Bijgevolg blijven zij onverminderd gelden.

5.6. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd als volgt:

“Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier februari tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT